

יוצא לאור לפרש חyi שרה ה"י תהא שנת פלאות בכל
(מספר 34)

ספרי – אוצר החסידים – ליבאנויטש

בשורת הגאולה

•

מאת
כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א
שניאור סאהן
מליבאנויטש

מלוקט מספרי השיחות תש"נ-תש"ב

יוצא לאור על ידי מערכות
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

שנת חמישת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לביראה
ה"י תהא שנת נפלאות גדולות

770 איסטערן פארקווי

השער להוצאה הראשונה

בשורת הגאולה

בזמן הגלות מסבה לו – זעק יהודי: „כל מה שיאמר לך הבה"ב עשה חוץ מצא"¹², כל מה שבעה"ב זה הקב"ה אומר צריך לעשות, „חו"ז מצא“, חוץ מהישאר עוד רגע ח"ז במצב של „צא“, מחוץ לשולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: „שלח נא ביד תשלה“ – בשנת ובתחלתה „יד תשלה“ – והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!
ויחד עם השלימות בעבודת השילוחות (בסיום לkur"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את החלטה הטובה למדוד את כל ספר תורה אוור ולקוטי תורה כל חלקייהם עד סיומם. שע"י לימוד התורה בעניינים אלו, ממהרים עוד יותר את המשכה בפועל].

עלילוי נשמה

החיל ב"צבאות השם" שכנא ע"ה
בן ר' שלמה אללי שיחוי
נפטר בדמי ימי, כי מני"א ה"יתשנ"ט
ת. ג. ב. ה.
ולזכות אחיו ואחיו תייחוי
ולזכות הורי
הרה"ת ר' שלמה אללי וזוגתו מרתה שרה שיחוי
מארכאנויטש
לארכיות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, לשנת ברכה והצלחה בוגור

*

נדפס ע"י ידידיהם
הרה"ת ר' יוסף יצחק הלווי וזוגתו מרתה גיטל רחל שיחוי
שגבוב

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

כיצד זה מוליך לקבלה משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכנוס – "כל ימי חייך להביא לימות המשיח": כל ענייני העבודה (בכל ימי חייך, ובכל יום עצמו – בכל פרטיו ושבועתו היום) צריכים להיות חזריים ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכותב בכמה מקומות), שהוא (השליח) עומד וממחכה שימושה יבוא ואז הוא ייטול חלק בהזה ויהנה מזה וכו', אלא – "להביא", הוא עושה כל התלווי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק התחלה של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) – ימות המשיח – ולא רק כאשר המשיח הוא "בחזקת משיח"⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"⁵ וכו').

והכוונה בפשטות היא – שמכינוס השלווחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכוון בעצמו ולהcin את כל היהודים במקומות ובערים וכו' לקבלה פנוי משיח צדקו, ע"י שהוא מסביר את עניינו של משיח, כמבואר בתושב"כ ובטושבע"פ, באופן המתאפשר אצל כל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיחוד – ע"י לימוד ענייני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת. והיות שזויה העבודה בזמן זהה, הרי מובן שהיא שיק לכאו"א מישראל, בלי יוצא מן הכלל.

... ועוד ועicker: לאחר שכבר סיימו את עבודה השלווחות – בא כל שליח אל המשלחת האמיתית, הקב"ה, ומודיע: עשית את שליחותי, וعصיו הגיע הזמן שאתה, כמובן, תעשה את שליחותך [שםם הקב"ה – הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"י¹¹), וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמותו ומהותו בעצמו, כמובן, הוא משיח צדקו]: "שלח נא ביד תשלה" – שלח לנו את משיח צדקו בפועל ממש!

ואפילו אם עדין יכול להיות ספק, שמא הקב"ה רוצה להחזיק את ישראל עוד רגע אחד בגלות, למען גודל הנחת רוח וההנאה שהעבודה

מפתח ותוכן

תנס"א

- 3 ה. כבר נשלה מה עבדות דור השלישי לאדם"ר (מההורש"ב) נ"ע, דור הגאולה, גם "צחצחו הפתורדים", "מלכיות מתגרות זו בזו"; "הגיע זמן גאולתכם"; הכרזת מלך המשיח "ענויים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ; דיקוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" (שבת חי טה, כ"ב מורה ח"ו)
- 4 1. נשלו כל מעשינו ועובדתינו; כבר צחצחו את הפתורדים ועומדים מוכנים לקבל פנוי משיח (מאמר ויהיו חי טה)

תשנ"ב

- 5 מה. כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה, וסימנו כל ענייני עבודה אפי' "צחצחו הפתורדים", ועומדים מוכנים לקבל פנוי משיח; "הגיע זמן גאולתכם"; כבר נתקיים "ילחום מלחתה" וינצח בכך כ"כ עניינים; כבר סיימו עבודה השלווחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעניות חוצה; הדבר היחיד שנשאר עתה בעבודת השלווחות הוא: לקבל פנוי משיח צדקו בפועל ממש בכך שיוכל לקיים שליחותו בפועל לגואל את ישראל; להcin את עצמו וככל היהודים במקומות ובערים לקבל פנוי משיח ע"י שמסביר עניינו של משיח באופן המתאפשר לכאו"א לפי שכלו והבנתו, ובמיוחד ע"י לימוד ענייני משיח וגאולה; כל הפרטים בעבודת השלווחות דהפעת התורה והיהדות והפצת המעניות חוצה צ"ל חדורים עם הנקדחה דקבלת פנוי משיח; עבודות זו שיק לכאו"א בלי יצא מן הכלל; לימוד כל ספר תורה אוRLוקוטי תורה (ש"פ חי טה, כ"ה מורה ח"ו, מבה"ח כסלו)

Reprinted with permission by:

Moshiach Awareness Center,

a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.

602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095
Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org

**Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director**
Printed in the U.S.A.

בשורת הגאולה

ה.

וזהו גם א' הטעמים להדפסת קונטראס עין החיים בהוצאה מיווחדת וחולקתו לכ"א מאנשים נשים וטף בסיסום וחותם יום ההולדת כ"ה מרחשון (התחלת ערב שבת זה) . . כדי להציג שכל הדברים האלה נמשכים בתקפם ובשלימותם (וביתר שאת) ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ה"מנהלה-פועל" דישיבת תומכי תמיימים, ובפרט לאחר מלאות ארבעים שנה להסתלקותו, ש"קאי איניש אדעתני" דרביבי¹, ובמילא נשלה מה כבר העבודה דדור השלישי (לאדן"ע), דור הגאולה, "ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו"².

. . . ויה"ר שההוספה בלימוד והפצת תורה החסידות, ביחד עם ההוספה בלימוד נגלה דתורה, שכמה ענייני נגלה דתורה נמצאו במאמר זה, והפצת התורה והיהדות, כולל ובמיוחד ע"י הקמת מוסדות חדשים, וביסוס וחיזוק והרחבת המוסדות הקיימים, בתי תורה, בתי תפלה (עבודה) ובתי גמלות-חסדים – ימהרנו ויזרוו ויביאו תיכף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאנו יאמרו ליצחק דוקא "כִּי אַתָּה אָבִינוּ"³ – "תולדות יצחק".

ובהדגשה יתרה מצד השיעיות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – ששמו השני (סיום וחותם שמו) יצחק, אשר, עוד בזמנו העיד שנשלמו כל ענייני העבודה, גם "צחצוה הכתופרים"⁴, ולכן ציווה (ונתן כח) "עמדו הכן כולכם"⁵ לקבל פנוי משיח צדקנו, ועאכו"כ בימינו אלה.

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחורה בוגר לע"ת תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשتناו) – אשר, נוסף לכך שככלות העין

וכמה עניינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונראה הוא גם מלשון נצחיות, הקשור עם הגilio של "נצח": נ' – גilio שער הנז"ן, צ' – שנת הצד"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו) וח' – הגilio של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁶).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודתם של השילוחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות הוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודתם של השילוחות, עד שכבר סיים את השילוחות (כהודיעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ עדין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משחו לעשותות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: ע"פ הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁷, "א' הרاوي מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו הש"ית וישלחו לו"⁸, וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השיליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיים את כל העבודה – הרי מובן, שמתwil להתקיים ה"שליח נא ביד תשלה"⁹, השילוחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשו בעבודת השילוחות, הוא: **לקבל פנוי משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!**

... מזה ישנה ההוראה בפועל שיש להסיק בעמדנו עתה בהתחלה ובפתחה של "כינוס השילוחים העולמי":

כל ראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השילוחים, שעבודת השילוחות עכשו ושל כאו"א מישראל מתבטאת בזה – שיקבלו את פנוי משיח צדקנו.

זאת אומרת: כל הפרטים בעבודת השילוחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות הוצה, צריכים להיות חדרים בנקודת זה –

(1) ע"ז, רע"ב.

(2) הושע ז, ב. וראה מזו"ד עה"פ.

(3) ישע"י סג, טז. שבת פט, ב.

(4) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) אג"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט.

החדש שנותסף במיוחד בזמן האחרון בעבודת השילוחות: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה** .. שזהו חדש כללי ועיקרי, שאינו רק עוד פרט (או כלל) בשילוחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא העניין הכי כללי בתורה – הכנה לביאת משיח צדקנו – שמקיף את כל הנוקודות והפרטים של עבודת השילוחות.

וכפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים והשבועות האחרונים): ע"פ הودעת חז"ל⁶ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמור"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם כן, עד שכבר סיימו את כל ענייני העבודה (אפילו "לצחצח את הכת/orim"⁷), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרוי העבודה והשילוחות עכשו! היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שהמטרה של כינוס השלווחים העולמי הנוכחי מתחbetaה בנקודה זו: להתדבר ביחד ולקבל החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השילוחות המיחודות של הזמן שלנו: קבלת פני משיח צדקנו.

... כמדובר לעיל, הודיעו כ"ק מו"ח אדמור"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל ענייני העבודה, ועומדים מוכנים, "עמדו הכן כולם", לקבלת פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמארענות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בilkoot שמעוני⁸) ש"הגיע זמן גאולתכם", כפי שנראה בזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁴, בפרט במדינות הערבויות.

... וראים בפועל איך שנפעל ה"ילוחם מלחתת ה"⁵ וינצח בכמה

ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמוroz⁶ "אם ראיית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתרה בוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילוקוט שמעוני⁷ "שנה שמלך המשיח נגלה בו .. מלך פרט מתגרה במלך ערב .. כל אומות העולם מתרעים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דואה⁸ שלא יודעים מה לעשות, ומהפכים עצות שונות וכו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשית לא עשיتي אלא בשביבכם .. הגיע זמן גאולתכם", וממשיך, ש"מלך המשיח .. עומד על גג בית המקדש⁸ והוא משמש להם לישראל ואומר ענויים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.
(משיחות ש"פ' חי שרה, כ"ב מרדשון תנש"א)

⁶ ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לך טוב לך לך יה, א.

⁷ ישע"ר רמזatz.

⁸ להעיר מדייק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגיגן לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ז ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענויים הגיע זמן גאולתכם" באח מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמה החילוק שבין גג המקדש להתווך דהמקדש עצמו.

ו.

ויהי רצון, שכיוון שבימינו אלה נשלומו כל מעשינו ועבדותינו בכל פרט העניינים דמהה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חי שרה שכולן שוין לטובה, בדברי כ"ק מו"ח אדמור"ר נשיא דורנו שכבר צחחו את הכת/orים¹, ועומדים מוכנים² לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלآخرיו זה עברו עוד עשרירות שנים שבהם צעקו בנ"י עד מתי (וואס דאס דארף דאך אויך האבן א שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(ממאמר ויהיו חי שרה תנש"א – ספר המאמרים מלוקט ז"ה ע' 60)

¹ שיחת שמח"ת תרפ"ט.

² ראה אגדות-קדושים אדמור"ר מהורי"ץ ח"ד ריש ע' רעט.

מה.

דער חידוש אין דער עבודת השילוחות וואס אין צו געקומען במיוחד בזמנ האחרון: לקלט פנישיך צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה . . א' חידוש כללי ועיקרי וואס אין ניט בלויו נאך א' פרט (אדר א כלל) אין דער שליחות, נאך אן עיקר און אן עניין כללי ביותר, ביוז דעם עניין הכי כללי אין אידישקייט – הכנה לביאת משיח צדקנו – וואס נעמט ארום אלע נקודות ופרטים פון דער עבודת השילוחות.

ווײַ מ'הָאָט שווין גערעדט מעערעדט מאָל (ובפרט אין די לעצטע חדשים און וואָכן): לויט דער הודה פון חז"ל¹ או ס'איו שווין "כלו כל הקיצין", און די הודה פון כ"ק מו"ח אַדְמוֹר נשיא דורנו, או מ'הָאָט שווין אויך תשובה געטאן, בין אַז מ'הָאָט שווין פֿאַרְעַנְדִּיקְט אַלְעַ עֲנֵנִי עבדה (אָפְּלוּ "צּוֹפּוֹצֵן דִּי קְנֻעֶפֶּ")², און מ'שטייט גרייט צו קבלת פנישׂ משיח צדקנו – איז איצטער די עבדה און שליחות: צו זיין גרייט בפועל צו מקבל זיין פנישׂ משיח צדקנו בפועל ממש!

דערפּון איז מובן, און אין דעם באשטייט די מטרה פון דעם היינטיקון כינוס השלוחים העולמי: צו זיך צוואמענערעדן און אַרוּיסְקּוּמָעַן מיט החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, ווי צו אַוִיסְפִּירָן די שליחות מיוחדת פון דעם איצטיקון זמן: קבלת פנישׂ משיח צדקנו.

... מ'הָאָט גערעדט פריער, או כ"ק מו"ח אַדְמוֹר נשיא דורנו האט מודיע געוווען, און מ'הָאָט שווין פֿאַרְעַנְדִּיקְט אַלְעַ עֲנֵנִי העבדה, און מ'שטייט שווין גרייט, "עמדו הכנן כולכם", צו מקבל זיין פנישׂ משיח צדקנו. ווי מ'זעט דאס אויך (כמדובר כמ"פ) אין דעם וואס אין די מאורעות העולם ווערטן מקוימים כמה סימנים אויף דער גאולה, אַנְהוּבְּנְדִּיקְט פון דעם סימן (אין ילקוט שמעוני³) איז "הגיע זמן גאולתכם" פון דעם וואס

פון חכמה בינה ודעת.

און היה איז דאס איז די עבודה פון דעם זמן, איז מובן איז דאס איז שיק צו יעדער אידן אן אויסנאמם כלל.

... וועוד ועיקר: וויבאלד איז מ'הָאָט שווין פֿאַרְעַנְדִּיקְט די עבדת השילוחות – קומט צוגיין יעדער שליח צו דעם משלח האmittiy, דער אויבערשטער, און איז מודיע: עשית את שליחותי, און איצטער איז געקומען די צייט איז דו כביבול זאלסט טאנ דיין שליחות [וואס אויך דער אויבערשטער איז א שליח ("מגיד דבריו לעקב גו"י¹¹), און צו זאמען מיט די עשר ספירות – איז עצמות ומהות אלין כביבול משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח" – שיק אונז משיח צדקנו בפועל ממש!

און איפילו אויב עס קען נאך זיין א ספק איז דער אויבערשטער וויל האלטן אידן נאך א רגע אין גלויות צוליב דעם גודל הנחת רוח והנהה וואס די עבדה אין גלות פֿאַרְשָׁאָפְּט אַים – שרײַט אַיד: "כל מה שיאמר לך בעה"ב עשה חז' מצא"¹², אלץ וואס דער בעה"ב זה הקב"ה זאגט דארף מען טאנ "חז' מצא", צו בלילבן נאך א רגע חז' במצב פון "צא" בחז' פון שולחן אביהם, מען בעט און מען מאנט כביבול בא דעם אויבערשטן: "שלח נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה "יד תשלח" און ברענג שוין די גאולה האמיתית והשלימה!

און צו זאמען מיט שלימות בעבודת השילוחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) האט מען גלייך די שלימות הבישואין – שיר השירים – פון ישראל וקוב"ה [ובפרט דורך דעם וואס מ'געט אן אויך די החלטה טוביה צו לערנער גאנץ ספר תורה אור ולקוטי תורה כל חלקייהם עד סיומם. וואס דורך לימוד התורה בענינים אלו, איז דאס נאכמער מהר די המשכה בפועל].

(משיחות ש"פ חי שרה, כ"ה מר' חזון, מבה"ז כסלו תשנ"ב)

(1) סנהדרין צו, ב.

(2) ראה שיחת שמחה"ת תרפ"ט.

(3) ישע"י רמזוatz.

און אֲרוַיסְנָעָמָעַן אֶלְעָ אִידָּן פֹּוּן גָּלוֹתָן!

... דערפּוֹן האָט מעָן די הוראה בעפּועל וואָס מְדָאָרָףּ אֲרוַיסְנָעָמָעַן שטיינְנְדיַקּ אִיצְטָעָר באָדער התחלָה ופתחָה פֹּוּן דעם "כִּינָס הַשְׁלֹחִים הַעוֹלָמִי":

לכל לְרָאָשׁ – דָּאָרָףּ מֵעָן אֲרוַיסְקוּמוּן מִיטּ אַהֲרֹוֹן וַהֲדֹועָה צוּ אֶלְעָ שְׁלֹחִים, אָזּוּ דיּ עַבוֹדָת הַשְׁלִיחָה אִיצְטָעָר אָונֵן פֹּוּן יַעֲדָר אִידָּן באַשְׁטִיטַע אין דעם – אָזּוּ מִזְאָלּוּ מַקְבָּל וַיְיַיְנִי מַשִּׁיחָה צְדָקָנוּ.

דאָס הַיִּסְטָן: אֶלְעָ פְּרָטִים אִין דער עַבוֹדָת הַשְׁלִיחָה פֹּוּן הַפְּצָתָה הַתּוֹרָה וַהֲיָדוֹת וַהֲפָצָת הַמְּעִינָנוֹת חֹזֶה, דָּאָרָפּוֹן וַיְיַיְנִי דָּוְרְכְּגָעָנוּמָעַן מִיטּ דער נְקוּדָה – וּוי דָּאָס פִּירְט צוּ קְבָּלָת מַשִּׁיחָה צְדָקָנוּ.

וּוי אָונְגְּטוּרְשְׁטָרָאָן אִין דעם נּוֹשָׂא הַכִּינָס – "כָּל יְמִי חַיֵּךְ לְהַבְּיאָ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה"¹⁰: אֶלְעָ עַנְיִנִי עַבוֹדָה (בְּכָל יְמִי חַיֵּךְ, וּבְכָל יוֹם עַצְמָוּ – בְּכָל פְּרָטִים וְשָׁעָות הַיּוֹם) דָּאָרָפּוֹן וַיְיַיְנִי דָּוְרְכְּגָעָנוּמָעַן מִיטּ "לְהַבְּיאָ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה", נִיטּ בְּלֹוִיזׁ "לְרָבּוֹת" (וּויּוּסּ שְׁטִיטִיט בְּכָ"מּ), אָזּוּ עַר (דער שְׁלִיחָה) שְׁטִיטִיט אָונֵן וּוְאָרטַט בֵּין מַשִּׁיחָה וּוּעָטְקָומָעַן אָונֵן דָּעַמְוֹלָט וּוּעָטְעָר אָינְדָעָם שְׁטִיטִיט אָונֵן וּוְאָרטַט בֵּין מַשִּׁיחָה וּוּעָטְקָומָעַן אָונֵן דָּעַמְוֹלָט וּוּעָטְעָר אָינְדָעָם אַיִּינְטִילְלָן גָּעָמָעַן אָונֵן דָּרְפּוֹן הַנְּאָהָה הַאָבָּן וּכְוּ, נְאָר – "לְהַבְּיאָ", עַר טּוֹטָן כָּל הַתְּלִויָּה בּוּ צוּ בְּרָעָנְגָעָן "לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה" לְשׁוֹן רְבִים, נִיטּ בְּלֹוִיזׁ דִּי הַתְּחִלָּה פֹּוּן אִין טָאָגּ נְאָרָרָן פֹּוּן יִמּוֹת (לִי' רְבִים) – יִמּוֹת הַמְּשִׁיחָה (אונֵן נִיטּ נְאָרָרָן מַשִּׁיחָה אִיזּוּ "בְּחֻזְקַת מַשִּׁיחָה"⁵, נְאָרָרָן אֶלְעָ יִמּוֹת הַמְּשִׁיחָה – אַוְיָקּ דִּי שְׁלִימּוֹת פֹּוּן "מַשִּׁיחָה וְדָאִי"⁵ וּכְוּ).

ובפְּשָׁטוֹת מִינְטָן דָּאָס – אָזּוּ פֹּוּן דעם כִּינָס הַשְׁלֹחִים דָּאָרָףּ מַעַן קָומָעַן אָונֵן לְהַבְּיאָ הַחֲלֹתָות טוֹבָות וּויּוּעָדָר שְׁלִיחָה דָּאָרָףּ זִיךְרָא לְאַלְיִין צּוֹגְרִיְּתָן אָונֵן צּוֹגְרִיְּתָן אֶלְעָ אִידָּן בְּמָקוֹמוֹ וּבְעִירוֹ וּכְוּ צוּ מַקְבָּל וַיְיַיְנִי מַשִּׁיחָה צְדָקָנוּ, דָּוְרָךְ דָּעָם וּוּאָס עַר אִיזּוּ מְסִבֵּר דָּעָם עַנְיִנִי פֹּוּן מַשִּׁיחָה כְּמֻבוֹאָר בְּתוֹשְׁבָ'כּ וּבְתוֹשְׁבָ'פּ אַוְפּוֹן הַמְּתָקָבָל צוּ יַעֲדָרָן לְפִי שְׁכָלוֹ וְהַבְּנָתוֹ, כּוֹלָל בְּמִיחָדָה – דָּוְרָךְ לִימּוֹד עַנְיִנִי מַשִּׁיחָה וְגַאֲוָלה, וּבְפִרְטָן אַוְפּוֹן

(10) ברכות פ"א מ"ה.

"מלכיות מתగרות זו בזו"⁴, בפרט אין די מדיניות הערבאים.

... אָונֵן מִזְעַט בְּפּוּעָל וּוּיּוּס אִיזּוּ גַּעֲוָאָרָן אָונֵן עַס וּוּעָרט דָעָר "ילחום מלחתת ה"⁵ וַיְנַצְחָה בְּכָמָה וּבְכָמָה עֲנִינִים – וּדוֹקָא מִתּוֹךְ מלחתת של שלום. אָונֵן נְצַחָה אַוְיָקּ מַלְשָׁן נְצַחָה, פָּאָרְבּוֹנְדָן מִיטּ דָעָם גִּילְוִי פֹּוּן "נְצַחָה": בָּ' – גִּילְוִי שַׁעַר הַנוֹּזָן, צָ' – שַׁנְתַּת הַצְּדִיקָה (וּויּוּ אִידָּן הַאָבָן אַנְגָעָרְפָּן דָעָם יָאָרָה), אָונֵן חָ' – דָעָר גִּילְוִי פֹּוּן מַשִּׁיחָה צְדָקָנוּ, וּוּאָס אִיזּוּ פָּאָרְבּוֹנְדָן מִיטּ מְסִפְרָ שְׁמוֹנה (שְׁמוֹנה נְסִיכִי אַדְמָה⁶).

דָעָרְפּוֹן אִיזּוּ פָּאָרְשְׁטָאָנְדִיקּ, אָזּוּ וּבְאָלָלְדָן דִּי שְׁלֹחִים הַאַלְטָן שְׁוִין פֹּוּן לְאָנְגָן נְאָךְ מִילְוִי הַתְּחִלָּת עַבוֹדָת הַשְׁלִיחָה בְּהַפְּצָת הַתּוֹרָה וַהֲיָדוֹת וַהֲפָצָת הַמְּעִינָנוֹת חֹזֶה, אָונֵן פֹּוּן לְאָנְגָן נְאָךְ אִמְצָעָ עַבוֹדָת הַשְׁלִיחָה, בֵּין אָזּוּמָאָט שְׁוִין מִסְיִים גַּעֲוָעָן דִּי שְׁלִיחָה (כְּהַודְעָת נְשִׁיאָד דָוְרָנוּ הַנְּגָלָל), וְאַעֲפָכּ אִיזּוּ דִּי גַּאֲוָלה הַאֲמִתִּית וַהֲשִׁlimָה נְאָךְ נִיטּ גַּעֲקָומָעַן בְּפּוּעָל מִשְׁמָשָׁ – דָּאָרָףּ מַעַן זָאָגּ אִזּוּ סְאִיזּוּ נְאָךְ גַּעֲבְּלִיבָן עַפְעָס צוּ טָאָן וּוּאָס וּוּעָטָר בְּרָעָנְגָעָן דִּי גַּאֲוָלה בְּפּוּעָל.

אונֵן דָּאָס אִיזּוּ: עַפְּהַיְדּוּעָ אֶזְזְהַר בְּכָל דָּוְר וּדְוָר נָולְדָן אֶ' מְזֻרָעָ יְהָוָה שְׁהָאָרָוי לְהִיּוֹת מַשִּׁיחָה לִיְשְׁرָאֵל"⁷, "אֶ' הָרָאוּי מִצְדָקָתוֹ לְהִיּוֹת גּוֹאֵל וְכַשְׁגִיגָעָ זָוָם גַּלְהָא לְאָלָיו הַשִּׁיעָת וַיְשַׁלַּחַ כּוֹי"⁸, וְעַפְּהַיְדּוּעָת כּוֹקָמָה אֶדְמוֹנָדָרָן, נְשִׁיאָד דָוְרָנוּ, אָזּוּמָאָט שְׁוִין אַלְץָ פָּאָרְעָנְדִיקָט – אִיזּוּ פָּאָרְשְׁטָאָנְדִיקּ אָזּוּהָוִבְּט זִיךְרָא אָן מְקוֹוִים וּוּעָרְנוֹן דָעָר "שְׁלָחָ נָא בִּיד תְּשִׁלְחָ"⁹, דִּי שְׁלִיחָה פֹּוּן כּוֹקָמָה אֶדְמוֹנָדָרָן. אָונֵן דָעָרְפּוֹן אִיזּוּ מְבוֹן, אָזּוּ דִּי אַיִּנְצִיקָעָ זִיךְרָא וּוּאָס אִיזְטָעָר גַּעֲבְּלִיבָן אַיִּינְטָה עַבוֹדָת הַשְׁלִיחָה, אִיזּוּ: צוּ מַקְבָּל זִיךְרָא פְּנִי מַשִּׁיחָה צְדָקָנוּ בְּפּוּעָל מִשְׁמָשָׁ – בְּכָדִי עַר זַאלְ קָעָנְעָן מְקִיִּים זִיךְרָא שְׁלִיחָה בְּפּוּעָל

(4) מְדֻרְשׁ לְקַח טּוֹב לְקַח יְדָךְ, אַ. וּרְאָה גַּם בְּרַכְמַבָּ, 6.

(5) רַמְבָּמָד הַלִּי מְלָכִים פִּיָּא הַדָּ.

(6) סּוֹכָה נָבָ, בָּ.

(7) פִּיָּה הַבְּרַטְנוֹרָא לְמַגִּילָת רֹוֹת.

(8) רָאָה שָׁוֹתָת חַתְּסָחָמָה (ח"ו) בְּסֻופּוֹ (ס"ח). וּרְאָה שְׁדָ"חָ פָּאָת הַשְׁדָה מֵעַיְלָאָפָּה כָּל עַ. וְעוֹד.

(9) שְׁמוֹת ד, יָג.